

PUTUJUĆI HRVATSKOM

Zar ne postoji ljepši način da opisujem Lijepu našu kroz jedan cijeli lijepi i topli sunčani dan?

Rano ujutro sunce se budi i sa smiješkom prosvijetli ravnu Slavoniju, regiju boraca, sinova države, regiju koja je s njezinim narječjem omogućila da pričamo naš lijepi hrvatski i da se svijetu predstavimo kao ponosni Hrvati koji vole vlastitu kulturu, jezik i mnogo drugih stvari. Volim Vukovar, Osijek i Đakovo jer hodajući po njihovim ulicama, osjećam se kao pravi Hrvat. Slavonci su jako dobri ljudi, pravi domaćini i patrioti, možda su malo unazadovani, ali ćemo im oprostiti jer su trpjeli mnogo toga.

Već je podne, a sunce topli veliku Dalmaciju. Dalmacija je regija ljepote, mora, klapa i tradicionalizma. Zadar, Split, Šibenik, Dubrovnik... Ti su gradovi sjedišta umjetnosti, sjedišta veličanstvenih građevina. Ti gradovi dali su hrvatskom društvu pjesnike koji su krojili hrvatsku povijest, kulturu i dokazali da i Hrvati imaju smisao za umjetnost i književnost. Dalmatinci su zabavni i vole razveseliti ljude oko sebe. Muškarci su od strane njihovi majki tretirani kao mali Cezari i jako se drže tradicionalizma, ali nema veze. Netko mora sačuvati hrvatske vrijednosti.

Sumrak je. Sunce svoje zadnje kapi svjetlosti ostavlja Istri i Istranima. Istra je zemlja mogućnosti, tolerancije... Sjever ili jug, istok ili zapad, nije bitno - Istra će uvijek biti jednaka za sve i za svakoga. Gradovi kao što su Poreč, Rovinj, Labin ili pak Pazin, svi su oni različiti među sobom bilo izgledom, veličinom ili kulturom, ali imaju nešto zajedničko. To su ljudi koji će uvijek prihvatiti druge, koji neće ostaviti stranca ili drugačije od njih na cjedilu jer su oni tolerantni, dobri, škrti, ali s razlogom... Takve veselosti i jednakosti među ljudima nema nigdje drugdje u Hrvatskoj. Za takav lijepi suživot zaslužne su države koje su se ovdje

mijenjale stoljećima. Drugi to ne shvaćaju jer ne žive ovdje ili su se nedavno uselili, ali nije bitno što drugi misle, bitno je ono što mislimo i znamo mi, Istrani.

Mrak je i mjesec je izašao kako bi osvijetlio male seoske ceste u Međimurju. Varaždin i Čakovec su najveći gradovi u toj regiji. Po mom mišljenju Varaždin je jedan o najljepših gradova u Europi. Vidan je utjecaj Habsburške Monarhije. Grad je pun cvijeća, a stanovnici su prijatelji prirode. Ljudi u Međimurju su gostoljubivi, tolerantni i pravi zabavljači. Nakon Istre za mene je to najljepša regija.

U svakom dijelu Hrvatske vidim, mirišem i osjećam raznolikost. Sve je različito osim jedne stvari, a to su dobri ljudi koji su spremni pomagati nemoćnima, ljudi koji teže boljem i modernijem društvu, ali isto tako znaju sačuvati vrijednosti i ponos su našeg društva. Hrvatsku moramo sačuvati što zbog prirodnih ljepota, što zbog kulture jer je Ona tako lijepa, tako naša.

Rendy Radin, 2. htt